Вх. №НО-05-06-131/01.09.2014г.

ДО НАУЧНОТО ЖУРИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА КОНКУРСА ЗА ЗАЕМАНЕ НА АКАДЕМИЧНАТА ДЛЪЖНОСТ "ДОЦЕНТ" ПО МЕЖДУНАРОДНО ЧАСТНО ПРАВО В ОБЛАСТ НА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ 3. СОЦИАЛНИ, СТОПАНСКИ И ПРАВНИ НАУКИ, ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 3.6 ПРАВО В ИНСТИТУТА ЗА ДЪРЖАВАТА И ПРАВОТО ПРИ БАН

С Т А Н О В И Щ Е

от

проф. д-р Иван Владимиров
от УНСС

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ-ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Със заповед № РД-09-58 от 30 юни 2014 г. на директора на Института за държавата и правото при БАН съм утвърден за външен член на научното жури за провеждане на конкурса за заемане на академичната длъжност "доцент" по международно частно право в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право в посочения институт. На първото заседание на научното жури, което се състоя на 16 юли 2014 г., за мен, както за другите четирима члена на журито, извън двамата рецензенти, остана задачата да съставя писмено становище.

Обявление за конкурса е публикувано в ДВ, бр.38 от 7 май 2014 г. В определения в така публикуваното обявление двумесечен срок, който е изтекъл на 7 юли 2014 г. с молба от 27 юни 2014 г. документи за участие в конкурса е подал само д-р Александър Любенов Корнезов.

Кандидатът представя нотариално заверено копие от диплом № 32518 от 11 август 2008 г. за присъдена от Висшата атестационна комисия образователна и научна степен

"доктор" по научната специалност 05.05-14 "Международно частно право" въз основа на защитена дисертация на тема "Преюдициалното производство пред Съда на европейските общности".

От служебна бележка изх. № 522 от 12.06.2014 г., издадена от декана на Юридическия факултет на СУ "Св. Климент Охридски", се вижда, че кандидатът преподава като хоноруван преподавател дисциплината "Производство пред Съда на Европейския съюз" на студенти редовно обучение в магистърската програма "Частни отношения с презгранични последици в Европейския съюз" през учебните 2010/2011, 2011-2012 и 2012/2013 години. Отдел "Учебна документация, отчетност и контрол" при УНСС със служебна бележка изх. № УДОК 2103 от 14.05.2014 г. удостоверява, че кандидатът е гост-преподавател към катедра "Частноправни науки" от 2009 до 2013 г. и е изнасял лекции и е водил семинарни занятия по дисциплината "Процесуално право на Съда на европейските общности". С копие от учебната програма по тази дисциплина се уточнява, че хорариумът е 60 часа аудиторна заетост. Следователно, кандидатът отговаря на изискването на чл.53 (изм., ДВ, бр.19 от 2011 г.), ал.1, т.2, б."б" от Правилника за прилагане на Закона за развитието на академичния състав в Република България да е бил не по-малко от две години преподавател, включително хоноруван, във висше училище.

За участие в конкурса кандидатът е представил издадения през 2012 г. от "Сиела норма" АД – София негов монографичен труд в обем от 597 страници на тема "Отговорност на държавата за нарушаване на правото на Европейския съюз" и четири други публикации в специализирани научни две български и две чуждестранни издания. *Монографичният труд и другите публикации не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен "доктор"*. Всички те са от областта на международното частно право. Това обстоятелство свидетелства за трайния интерес на кандидата

към научната специалност, по която е обявен конкурсът за заемане на академичната длъжност "доцент".

Тъй като Правилникът за прилагане на Закона за развитието на академичния състав в Република България в чл.53, ал.1, т.3 (изм., ДВ, бр.19 от 2011 г.) изисква кандидатите за заемане на академичната длъжност "доцент" на първо място да са представили публикуван монографичен труд (употребата на съюза "или" показва, че другите равностойни публикации са само допустима алтернатива на такъв труд), а чл.57а, ал.1 (нов, ДВ, бр.19 от 2011 г.) създава задължение на научното жури да оценява кандидатите за заемане на академичната длъжност "доцент" според изпълнението на условията на чл.53, вниманието на члена на научното жури-съставил това писмено становище привлече именно публикуваният монографичен труд.

Трудът е първото в българската правна литература цялостно изследване на отговорността на държавата за нарушаване на правото на Европейския съюз.

За написването му е използвана цялата достъпна литература на български и чужди езици. Позоваване на някои от използваните от кандидата литературни източници, по-специално на английски и френски език, се извършва за пръв път в българската правна литература. Кандидатът се е отнесъл критично към литературните източници, до които е прибягнал. Пример за критичното му отношение съставлява бележка № 96 под линия на с.92. В тази бележка кандидатът изразява своето несъгласие със становището на автора на литературния източник и обосновава собственото си мнение.

Направените в монографичния труд изводи в много висока степен се основават на обстоен анализ на практиката на Съда на Европейския съюз. Редица решения на този съд се цитират за пръв път в българската правна литература. Такива решения са посочените в бележка № 36 под линия на с.32 относно едностранно предложение на държава-членка до универсална международна организация и в бележка № 45 на с.37 относно

неоттегляне на държава-членка от международни договори, сключени преди присъединяването към Европейския съюз и противоречащи на правото му.

Кандидатът се е отнесъл критично не само към литературните източници, но и към отделни решения на Съда на Европейския съюз. Пример за критично отношение съставлява изразеното от него на с.78 мнение, че е необосновано да се лиши заинтересуваното лице от неоспоримо доказателство, каквото би представлявало решение на Съда на Европейския съюз за извършено от държава-членка нарушение на правото на Съюза, на основание, че въпросното нарушение не е част от постоянна административна практика. Лишаването от такова доказателство е осезателно по мнението на кандидата при положение че това лице не разполага с активна легитимация в рамките на производството по чл.258 от ДФЕС.

В монографичния труд се съдържат редица приноси в науката за международното частно право, по-специално изводи на кандидата в частите, в които се анализират неизследвани в българската и в чуждата правна литература проблеми, например в частите: *а) за особените състави на нарушението в контекста на производството по чл.258-260 от ДФЕС*; приносен характер имат изводите: 1. че нарушението на правото на ЕС, произтичащо от конкретен индивидуален административен акт, може да бъде предмет на производството по чл.258-260 от ДФЕС; не е необходимо този акт да се вписва в постоянна или в обща административна практика (с.76 и 80) и 2. че съдебното неизпълнение може също така да се изразява в неотправянето на преюдициално запитване до Съда на ЕС в разрез със задълженията на националния съд, чието решение не подлежи на обжалване (с.86); *б) за проблемите при изчисляване на глобите, наложени от Съда на ЕС в призводството по чл.260 от ДФЕС*; приносен характер имат изводите: 1. че Съдът на ЕС може да наложи вид глоба, който е различен от този, който

ищецът предлага в исковата си молба, както и да определи размера на глобата, като се отклони от предложения от ищеца размер (с.345) и 2. че налагането на глоба в производството по чл.260, §2 от ДФЕС не е автоматично (с.355); *в) за задължението за служебно позоваване на правото на ЕС и приложението му в българския административен и граждански процес*; приносен характер имат изводите: 1. че в българския административен процес съдът е длъжен служебно да провери и дали оспореният акт не противоречи на правото на ЕС (с.418); 2. че в гражданския процес българският съд е длъжен да приложи онези норми от правото на ЕС, които са относими за правната квалификация на спорното право (чл.419); и 3. че националният съд следва служебно да отмени национален административен акт, който противоречи на правото на ЕС, дори жалбоподателят да е пропуснал да посочи това противоречие като основание за отмяна (с.420); *г) за несъответствието на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди - ЗОДОВ с изискванията на правото на ЕС*; приносен характер имат изводите: 1. че ЗОДОВ не позволява да бъде ангажирана отговорността на държавата за вредите, причинени при упражняване на законодателна дейност (с.495); 2. че българският съд е длъжен да допусне иск за обезщетение на вредите, настъпили вследствие на прилагането на законова разпоредба или на съдебен акт, противоречащи на правото на ЕС, независимо от обстоятелството, че подобна възможност не е предвидена в ЗОДОВ (с.496 и 497); и 3. че предвиденият в чл.45 от ЗЗД режим на деликтна отговорност не е пригоден за реализиране на отговорността на държавата за вредите, произтекли от неспазване на правото на ЕС (с.498).

Следователно, кандидатът д-р Александър Любенов Корнезов отговаря на изискванията на чл.53 (изм., ДВ, бр.19 от 2011 г.), ал.1, т.1, 2, б."б" и 3 на Правилника за прилагане на Закона за развитието на академичния състав в Република България – ППЗРАСРБ за заемане на

академичната длъжност "доцент" по професионално направление 3.6 Право, научна специалност "Международно частно право" в Института за държавата и правото при БАН, за която академична длъжност е конкурсът. Той е придобил образователната и научна степен "доктор" през м.юни 2008 г. след успешна защита на дисертация на тема "Преюдициалното производство пред Съда на европейските общности". Не по-малко от две години е бил преподавател, включително хоноруван, в две висши училища. Представил е за участие в конкурса публикуван през 2012 г. задълбочен монографичен труд в обем 597 страници на тема "Отговорност на държавата за нарушаване на правото на Европейския съюз" и четири други публикации в специализирани научни български и чуждестранни издания. Монографичният труд и другите публикации не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен "доктор". По изложените съображения в качеството ми на член на научното жури изказвам положително становище за признаване на възможността за заемане от д-р Александър Любенов Корнезов на академичната длъжност "доцент" по международно частно право в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право в Института за държавата и правото при БАН.

София, 1 септември 2014 година

ЧЛЕН НА НАУЧНОТО ЖУРИ:

(проф. д-р Иван Владимиров)